

דעם רבינ'ס

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

אשרינו אז מיר האבן זוכה געווען צו דורכגיין אזא שיינע לעכטיגע יום טוב פסח, זיך אפגעהיטן פון עסן חמץ און זוכה געווען צו עסן די הייליגע מצות און אלע מצוות פונעם יום טוב. ר' נחמן טשערניער פלעגט זאגן: "דער יום טוב איז נישט אריבער דער יום טוב איז אריין!".

מיר שטייען יעצט אין גאר דערהויבענע טעג פון ספירת העמר וואס די גאנצע מצוה איז געגעבן געווארן זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב שבועות, צו באקומען די הייליגע תורה פון דאסניי. עס ווערט אסאך ארומגערעדט אין לקוטי הלכות וועגן די הייליגע מצוה פון ספירה וויאזוי דאס איז נוגע פאר אונז אלע אויך למעשה צו דינען מיט דעם דעם אויבערשטן.

מיר וועלן נעמען איין נקודה פון א באוואוסטע הלכה (חשן משפט הלכות פקדון ד') וואו ר' נתן ברענגט אראפ די תורה ער"ב (לקוטי מוהר"ן קמא) "היום אם בקולו תשמעו" עס איז א גרויסע כח אין עבודת השם, אז דער מענטש זאל נישט האלטן פאר זיינע אויגן נאר דעם היינטיגן טאג. סיי אין פרנסה און אין טאג טעגליכן לעבן זאל דער מענטש נישט טראכטן פון היינט אויך מארגן. אזוי אויך אין עבודת השם זאל דער מענטש האלטן פאר זיינע אויגן נאר דעם היינטיגן טאג און די שעה וואו איך געפין זיך יעצט.

ווייל ווען מען וויל אריין גיין אין עבודת ה' דאכט זיך פארן מענטש אז ער שלעפט א שווערן משא, און ער קען עס נישט דערהייבן, אבער אויב מען נעמט נאר דעם היינטיגן טאג וועט עס בכלל נישט

זיין מיין לאסט, אזוי אויך זאגט דער רבי דארט אז א מענטש זאל נישט אפשטופן קיין שום זאך פון איין טאג אויפן צווייטן און זאגן: "מארגן וועל איך דאווענען מיט כוונה, מארגן וועל איך מיר נעמען צום לערנען א.ד.ג. ווייל א מענטש האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג און דעם שעה וואו ער געפינט זיך יעצט. דער מארגנדיגער טאג איז שוין אן אנדער וועלט אינגאנצן. דאס מיינט "היום - דוקא היינט"

דאס איז די כוונה פון ספירת העמר אז גלייך ביים אנהייב טאג רופט מען אויס: "היום! היינט איז אזויפיל און אזויפיל טאג צום עמר" דאס מיינט אז יעדן טאג טרעפט זיך דער מענטש אן מיט שוועריקייטן און מניעות. היינט בין איך אויפגעשטאנען שפעט, איך האב נישט קיין כח צו לערנען, היינט האב איך א בר-מצוה אדער א חתונה א.ד.ג. די טאג רעכנן איך שוין נישט פאר א טאג. עס וועט שוין ממילא אריבער גיין מיט גארנישט. זאגט ר' נתן ניי' היום! - דער היינטיגן טאג איז אויך א טאג, קענסט זיך נאך מיטכאפן מיטן באן, עס איז בוודאי יא דא אסאך אסאך גוטס באהאלטן אין דעם טאג, נאר עס איז ארומגענומען מיט וואלקענעס און טינקלקייט, אבער אז מען וועט זיך עקשנען און גלייבן אין דעם טאג וועסטו קענען אריינכאפן אסאך טוב אין דעם טאג.

ר' נתן בעט זיך אין תפלה ל"ו (חלק שני) אזוי:

חלק מהוצאת גליין נחמד ע"י
ה"ר הערשל מאיער ה"ו
לרגל הולדת בנו למול טוב

חלק מהוצאת גליין נחמד ע"י
ה"ר אהרן וועבערמאן ה"ו
לרגל ירוסי הבת למול טוב

”רבנו של עולם, דו ווייסט דאך די גרויסע כח פון יעדע מצוה און מצוה ווי גרויס איז איר כח אונז ארויסצונעמען פון אלע מקומות וואו מיר זענען אריינגעפאלן בעוונותינו הרבים און אונז צוריקצוקערן צו דיר. בפרט די מצוה פון ספירת העמר וואס איז א הכנה צו קבלת התורה וואס איז דער אנהייב התקרבות פון די אידישע קינדער צום טאטן אין הימל. העלף מיר מקיים צו זיין די מצוה בשלמות אז איך זאל קענען ארויסגיין פון די ניין און און פערציג שערי טמאה און אריינגיין אין ניין און פערציג שערי הקדושה.

איין אפשרות

.....

זכר האלעלעל באווייזט וואונדער
סאר זיינע ליבס קינדער

.....

”צובינדן די בענדלעך,“ האבן די הויכהילכערס אויפן פליגער געמאלדן.

יא, זיכער. ונשמרתם מאד לנפשתיכם איז א מצוה אין די תורה, דאס ווייסט יעדער, אבער וואס איז מיטן געזונט פון אונזער נשמה? אויף דעם קימערן זיך נישט די פליגער איינגעשטעלטע קיין כי הוא זה. פארוואס מיינען זיי אז מען ברויך אויסהענגען ווידעא סקרינס פונקט קעגן מיינע אויגן?

איי, דער יצר הרע האט געטאנצן און געמאכט קאדאטשקעס קעגן מיינע אויגן און מיר געוואלט מכשיל זיין.

די נסיעה האט גענומען לאנג. זייער לאנג. איך האב שוין קוים געקענט ווארטן אנצוקומען זיך צו טרעפן

העלף מיר דורכן זאגן תהלים איך זאל קענען אנקומען צו מיין אות און טויער פון תשובה וואס איז שייך פאר מיין נפש לויט מיין שורש נשמה אין די ניין און פערציג אותיות פון די שבטי י-ה, איך זאל זיך קענען צוריקקערן צו דיר מיט אן אמת און א גאנצע הארץ דיר צו דינען מיט יראה און אהבה, בשמחה בטוב לבב. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי” אמן ואמן:

ביים סדר נאכט פון מיין זיידע און באבע, אבער מער פון אלעם האב איך געוואלט ארויסגיין ריין פון דעם פליגער.

איך האב מתפלל געווען פון טיפן הארצן אז דער אויבערשטער זאל מיר געבן כח צו היטן די אויגן.

די מיינוטן האבן זיך גערוקט זייער לאנגזאם. דער יצר הרע האט געהאט גענוג און נאך צייט מיר צו שלעפן צו זיך. ”וואס איז שוין? געב נאר איין קוק אזוי וועסטו וויסן ווי שלעכט דאס איז און אז דו ברויכסט זיך היטן.”

”הייליגער באשעפער העלף!” האב איך געשריגן פון טיפן הארצן.

און דער יצר הרע פון זיין זייט האט נישט אפגעלאזט. ”נו, הערשי, איין קליינע בליק פון א זייטיגן אויג. נישט געהעריג קוקן. אונדאי נישט. אזא הייליג אינגל ווי דו, קוקט נישט אויף קיין ווידעאס אבער נאר בלינקן בטעות. נחמן, א טעות איז מתר לכל הדעות. וועסטו מאכן א טעות און דערנאך וועסטו תשובה טון. כפאג דיר, ס'נישט אזוי געפערליך ווי די מאכסט דאס...”

אָבער איך האב דאך געוואוסט דעם ריינעם אַמט פון די הייליגע תורה ווי דער רבי לערנט אונז אז מען מוז זיך זייער זייער היטן די אויגן פון ראיות אסורות, אפילו נאר איין קליינע בליק בטעות איז געפערליך הארב.

איך האב ווייטער געבעטן און מתפלל געווען אז אין זכות פון רבינו נחמן בן פיגא בן שמחה זאל מיר דער אויבערשטער געבן די כוחות זיך מיטכאפן מיטן פאן פון די ערליכע אידן און זיך צו היטן. אזוי האב איך מתפלל געווען ביז מען האט אין א גוטע שעה געלאנדעט אויפן ערד.

טייערע חברים, איך וויל מיט אייך מיטטיילן אז יא, תפלה העלפט. איך האב ברוך השם באקומען שטארקע כוחות פון הימל צו שטיין פעלן פעסט נישט צו קוקן אויף די נארישע זאכן, אזוי האט איך זוכה געווען צו בלייבן ריין די גאנצע צייט. איך האב געקענט צוריקקומען אין חדר מיט ריינע אויגן אנצוהייבן א פרישע זמן ווייטער צו זיין גאנט צום באשעפער ביים לערנען און דאווענען.

אך, דער גוטער געפיל וואס איך האב געשפירט ביים איבערקומען דער יצר הרע איז מער ווי די אלע נארישע הנאות.

יומא דהילולא כ"ו ניסן תרמ"ד

ר' נחמן חזן מטולטשין וועלכע איז אלס קליין קינד געווארן א יתום און איז געווארן אויפגעצויגן ביי זיין פעטער ר' ראובן יוסף פון שטאט הייסין, פון די תלמידים פונעם הייליגן רבי'ן. דער פעטער איז געווען א בעל בית'שער איד און דעם רבי'נס לייט וועלכע פלעגן פארן קיין אומאן פלעגן איינשטיין ביי אים אין שטוב. ער פלעגט זיך זייער אפגעבן מיט די חשוכע געסט וועלכע פלעגן ביי אים וויילן, מיט א ספעציעלן איבערגעגעבנקייט פלעגט ער זיך אפגעבן מיט ר' נתן וועלכער פלעגט אויף איינשטיין ביי אים, און ער האט דאן געשטעלט דעם קליינעם יתום'ל נחמן זאל באדינען ר' נתן מיט די בעסטע און שענסטע וואס איז נאר שייך.

איז דען מעגליך צו זיצן ביי איין טיש נעבן ר' נתן און נישט מיטכאפן אויפן פאן צו ווערן אנגעווארעמט און אנגעפלאקערט פון זיין הייליגן פלאם? דער קליינער נחמן וואס האט אים דארט באדינט און משמש געווען, האט זיך איינגעהערט די שמועסן פון ר' נתן און זיך איינגעזאפט אין זיין ריינע נשמה'לע די וואונדערליכע רייד וואס וועקט אויף

א מענטש צו דינען דעם אייבערשטן. ר' נחמן איז דאן אלט געווען אינגאנצן אכט יאר, ר' נתן האט דאן ביי די סעודה גערעדט גאר ווארימע רייד וועגן דעם תכלית פון דעם וועלט, צום סוף שמועס האט ר' נתן אויסגעפירט אזוי: "די וועלט איז נישט און מ'קען זי נישט באקומען, תורה און עבודת השם איז יא און מ'קען דאס יא באקומען". די הייליגע רייד זענען אריין ווי א דינער גלייך אין די הארץ פון דעם קליינעם נחמן און זייט דאן איז ער שוין פארבליבן דער משרת נאמן ביים ר' נתן זי"ע.

אין די שפעטערע יארן איז ער פארבליבן דער תלמיד וואס ר' נתן האט אים ווייטער איבערגעגעבן וואס ער האט באקומען פונעם רבי'ן, ער זאל ממשיך זיין און מאכן תלמידים און איבערגעבן די הייליגע עצות און וועגן פונעם רבי'ן נאך און נאך. ר' נחמן איז געווען באקאנט מיט זיין תמימות און שפלות, ער האט זיך אינגאנצן מבטל געווען פאר זיין גרויסן רבי'ן ר' נתן, און האט אויף זוכה געווען צו גיין צופיס וואכן און חדשים כדי צו דרוקן די ספרים פון ר' נתן, ווי לקוטי תפלות, לקוטי הלכות, און נאך, מיט דעם אלעס האט דאס אים נישט צוגעברענגט זיך צו גרעסער האלטן פון אנדערע תלמידים.

לענדא וליעסער

בשעת עס איז

געווען די גרויסע התנגדות, רבי נתן איז געווען פארשיקט פון ברסלב קיין נעמירוב אויף דריי יאר, איז כאטש אין נעמירוב איז ער געווען פריי, אבער אינגערע לייט האבן זיך נישט געקענט צונויף קומען, ווייל די מסירה איז דאך געווען אז ער מאכט סעודות און מען קומט זיך צונויף, האבן שוין מענטשן נישט געקענט קומען אזוי, עס פלעגן קומען א צוויי-דריי מענטשן, אבער זיינע נאנטע אזוי ווי עס פלעגן געקומען קיין ברסלב, האבן שוין נישט געקענט קומען צו רבי נתן'ען.

האט רבי נתן געזאגט: "ווען דער חולק זאל מער נישט געווען אויפטוהן נאר דאס וואס ער האט אונז מבטל געווען די לעצטע ספירה און דעם אקדמות, וועט ער שוין דארטן אויף האבן גענוג!"

מיר מיינען דאך נישט צו רעדן, מען מיינט דאך צו רעדן וואספארא רפואות דער אויבערשטער שיקט אונז צו; אלע האבן דאך א מצוה פון ספירה, נאר מיטן רבי'ן האבן מיר טאקע א מצוה פון ספירה אז מען ווייסט טאקע פון ספירה, פון עפעס רעדן צום אויבערשטן, עפעס אויסשרייען! נישט נאר בשעת ספירה, נאר דעם גאנצן טאג אינזינען האבן אז עס איז דא א ספירה, אינזינען האבן בייטאג אז עס איז דא א ספירה, נוצן די טעג. וואס איז ספירה? טעג פון ז' נקיים! פאר קבלת התורה דארף מען האבן זיבן ריינע וואכן, זיבן ריינע טעג - אזוי האט מען עפעס א שייכות מיט דער מצוה!

זעהען מיר דאך אלץ ארויס, דורכן רבי'ן זענען

מיר אומעטום

רייך - וואו מען גיט זיך א ריר איז מען אלץ רייך. אלע האבן די מצוה, אבער דעם געפיל פון דער זאך האבן נישט אלע.

עס גייט איצטער א זומער, עס איז דאך ממש א געוואלד, מען האט אונז געגעבן א נסיון. דער אר"י הקדוש ברענגט, די צוויי אויגן זענען צוויי יודי'ן, די נאז איז א נא"ו, איז עס דער שם הוי"ה; מיט אלע איברים מאכט מען צרופים פון דעם שם הוי"ה.

דער בעל דבר איצטער האט אריינגעכאפט מיט אזא פגם אין די לבושים רחמנא ליצלן!... זומער - א געוואלדיגער נסיון מיט די לבושים!

וואס איז די עצה? די עצה איז תפלה! אז מען גייט ארויס אינדרויסן, גייט מען ארויס אויף א מלחמה, דארף מען בעטן דעם אויבערשטן איה זאל צוריק קומען גאנץ.

עס ווערט געברענגט אז מען האט מתקן געווען די פרקי-אבות אויף דעם! וואס איז די פרקי-אבות וואס מען האט מתקן געווען זומער? וועגן די מוסר וואס עס שטייט דארט; זומער דארף מען האבן די מוסר נאך מערער ווי ווינטער,

ווייל דער זומער ברענט, אינדרויסן ברענט! ברוך השם, מיט דעם כח פונעם רבי'ן איז דא עצות אויפן זומער אויף! אז מען איז מאריך ימים וועט מען דאך האבן אסאך זומערס, אז איינער וועט לעבן הונדערט יאר, וועט ער האבן הונדערט זומערס, הונדערט ווינטערס.

אשרינו שזכינו. נעמען פון טעם וקנים מוט איינגעלע ענינים

ספּורי מעשיות מ'שנים
קדמוניות – הקדמה לספּורי
מעשיות

פון גאון-עווינו מורינו רבי
נתן מברסלב זע"א דער
גרויסער תלמיד פון רבינו
הקדוש זע"א

להתודע ולהגלות

אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם
הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לוטער
'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז
דאס זענען חס-ושלום פראסטע [פשוטע]
מעשיות!"

ווארן די 'מעשיות' וואס אין דעם ספר שטייען,
האט דערציילט דער גרויסער צדיק דער
קדוש-עליון, דער הייליגער רבי ר' נחמן זכר-
צדיק-לברכה, זיין זכות זאל אונז ביישטיין.

זיין כוונה איז געווען אונז צו לערנען: "וויאזוי
דעם אייבערשטן צו דינען!"

און הלואי מיר זאלן פארשטיין: די 'גרוסע
סודות', און דעם 'מוסר', וואס עס שטעקט אין
די 'מעשיות' – וועלן מיר זיין פרומע יודן, אזוי-
ווי מען דארף צו זיין! און 'השם-יתברך' וועט
אונז שיקן דעם 'גואל-צדק', באלד אין אונזערע
ציטן, במהרה בימינו אמן!

הקדמה אין אידיש

פון גאון-עווינו מורינו רבי נתן מברסלב זע"א
דער גרויסער תלמיד פון רבינו-הקדוש זע"א

[פון ערשטן דרוק שנת תקע"ה]

די 'מעשיות' וואס דא שטייען אין דעם 'ספר',
איז אין זיי דא זייער גרויסע 'סודות-התורה'!
- ס'איז אין זיי באהאלטן זייער גרויסע זאכן -
ס'איז אין זיי נישט פארהאנדן איין ווארט וואס
ס'זאל זיין פשוט!

און אפילו פראסטע [פשוטע] מענטשן,
קענען זיך אויך ארויסנעמען גרויס מוסר פון
די מעשיות! - ווארן די 'מעשיות', האבן א
'גרוסן כח', אויפצוועקן אלע מענטשן פון
דעם 'שלאף' - אז מ'זאל חס-ושלום נישט
פארשלאפן זיינע יארהרן אומזיסט!

און ווער ס'וויל אריינקוקן אין די 'מעשיות'
מיט אן אמת אויג, קען ער זעהן און פארשטיין
אביסל, גאט'ס גרויסקייט!

אפילו פראסטע [פשוטע] מענטשן, קען זיי
אויך עפעס א בלישטש טאן 'ווינקן פון מוסר',
אז זיי זאלן זיך גוט ארומקוקן: "וואס דער תכלית
איז פון דער וועלט!" - אז מ'זאל זיך נישט לאזן
אפגארן אויף דער וועלט! - און מ'זאל טאג און
נאכט תפילה טאן: "אז מ'זאל ניצול ווערן פון
די 'נארישקייט' פון דער וועלט!" - און מ'זאל

זוכה זיין צו זיין אזוי ווי השם יתברך וויל.

און ווייטער וואס אין די 'מעשיות' איז פארהאנדן באהאלטענע זאכן - דאס קען מען נישט דערשרייבן, און נישט דערציילן - אז וואויל איז דעם, וואס ער וועט אין זיי עפעס וויסן!

און ווייל מיר האבן אמאל געהערט פון זיין מויל, ער האט געזאגט: "אז ער האט חשק, אז מ'זאל די 'מעשיות' דרוקן, פון 'אויבן' זאל זיין אויף 'לשון הקודש', און פון 'אונטן' אויף 'טייטש'! - דרום [דעריבער] האבן מיר זיין 'הייליגן רצון' מקנים געווען, און מיר האבן זיי אזוי געדריקט!

ווארן פראסטע [פשוט'ע] מענטשן באדארפן אויף וויסן פון די 'מעשיות'! - כאטשע זיי וועלן גאר קארג [ווייניג] פארשטיין, וואס מ'מיינט, און וואוהין די 'מעשיות' דערלאנגן - איז פארט פאר זיי א 'גרויסע טובה' צום 'תכלית', אז זיי וועלן אין זיי אריינקוקן מיט אן 'אמת אויג'! - ווארן זיי האבן א גרויסן כח צו דערוועקן צום אייבערשטן כח"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - ווארן די 'מעשיות', זענען נישט מיין לערע [ליידעג] זאכן חס-ושלום!

און דער 'רבי' עליר השלום - פלעגט אלעמאל נאך דאס 'רוב מעשיות', צו זאגן 'עטליכע פסוקים' און 'עטליכע זאכן'! כ"י מ'זאל וויסן: אז ער רעדט נישט קיין 'דברים בטלים' חס-ושלום - האט ער אביסל געוויזן 'ווינקן' [רמזים], וואוהין זיי דערלאנגן - ווארן [ווייל] די 'אלע מעשיות', זענען דורך [לויטער]

סודות התורה!

~ חיי מוהר"ן (אות כה) ~

~ אין אידיש ~

דער רבי זיע"א האט געזאגט:

"היינט האב איך געזאגט דריי זאכן,

אנדערש ווי די וועלט זאגט!"

(א) די וועלט זאגט: "אז 'ספורי מעשיות' איז מסוגל אויף איינצושלאפן! און איך זאג: "אז דורך 'ספורי מעשיות', וועקט מען אויף מענטשן פון זייער שלאף!"

(ב) די וועלט זאגט: "אז פון דערציילן זאכן ווערט מען נישט געהאלפן מיט קינדער (פון זאגן, ווערט מען נישט טראגן)! - און איך זאג: "אז פון דערציילן זאכן פונעם צדיק, וואס ער וועקט דערמיט אויף מענטשן פון זייער שלאף, קומט דורכדעם 'פקידת עקרות' [געהאלפן ווערן מיט קינדער]!"

(ג) די וועלט זאגט: "אז דער אמת'ער גרויסער צדיק, דארף נישט האבן אסאך געלט, ווייל צו וואס דארף ער געלט"? - און איך זאג: "אז עס איז פארהאן אזא סארט התבוננות [זיך פארטיפן אין די תורה], וואס מען דארף האבן דערצו די גאנצע פארמעגן פון די וועלט!" [זעה לקוטי מוהר"ן ח"א תורה ס']

נאך האט רבינו הקדוש געזאגט, לגבי דעם וואס זיין רצון איז געווען אז מען זאל דרוקן די 'ספורי מעשיות' אויף אויף 'אידיש טייטש' וואס מיר רעדן דערמיט: "אז עס קען גרינג געשעהן, אז א פרוי וואס איז א 'עקרה' [חלילה], זאל ליינען דערין עפעס א 'מעשה', און דורכדעם וועט זי געהאלפן ווערן צום

זוך אויף די ווערטער עטליכע
מאל אינעם היינטיגן גליון
מטאכאן אויפן זאן

פון א נפילה פאלט מען נישט! דאס געשעט פאר יעדן, אלע סארטן אומשטענדן גייען אריבער אויף א איד דורכאויס זיין לעבן, פון דעם דארפסטו זיך נישט דערשרעקן, אבער צו בלייבן איינגעטונקען אין דער נפילה און בלייבן דארט שלאפן דאס איז אן אמת'ע נפילה.

א גוטע עצה האב איך פאר דיר. איך וועלן דיר געבן צו ליינען 'ספורי מעשיות' וואס פארמאגט די כח צו אויפוועקן פון שלאף. די הייליגע מעשיות וועט צוברענגען דיר אפצושאקלען פון דיין עצבות, זיך אויפצואוועקן פון שלאף און אנהייבן דינען דעם באשעפער מיט שמחה, אהבה און א ברען. עס איז דאך פארהאן זיבעציג פנים לתורה און ווען מען וויל דערוועקן א איד פון שלאף דארף מען אים ווייזן דעם פנים און באקליידן דאס פנים מיט ספורי מעשיות. אזוי ווי ווען מען היילט אויס א בלינדן, דארף מען פארמאכן די לאדענעס ער זאל נישט אויפאיינמאל זען ליכטיגקייט, מען דארף אים מצמצם זיין דעם אור עס זאל אים נישט שאטן די ליכט, דאס טוט די הייליגע מעשיות, עס ברענגט די גרויסע ליכט מיט א ריכטיגע צמצום". מיר וועלן לערנען ספורי מעשיות און אנערקענען איר גרויסע כח וואס זי פארמאגט צו אויפוועקן דעם מענטש ער זאל נישט פארשלאפן זיין טעג און יארן. (ע"פ הקדמת הסיפור"מ וליקו"מ ס').

א חלק פון דעם חבורה, וואס האט פאסירט מאירקע אז עס אינטערעסירט דיר נישט דו גאנצע זאך? דו פעלסט אונז זייער אויס! יעדע וואך שמועסט מען ארום אן אנדערע חשוב'ע נושא. אמאל וועגן זיין געווארנט צו זאגן 'שנים מקרא' וועגן זהירות אין מצות 'כבוד אב ואם', איבער די גרויסע עצה פון 'התבודדות' און איבער די וויכטיגקייט פון לערנען ספרים פונעם צדיק"...

אוי, געבט מאירקע א קרעכץ, ער שפרייט אויס זיינע הענט ווי פון שלאף, ער רייבט די אויגן און זאגט מיט מידעקייט: "איך ווייס נישט, איך ווייס נישט, איך האב נישט קיין כח... זיך צו מעורר זיין, און מיטכאפן מיטן באן זיך מחזק זיין, צו פאלן און פארשלאפן, איינדרומלען און חלוס'ען... אמאל פלעג איך מקפיד זיין צו ליינען קריאת שמע פון אינווייניג, גיין שלאפן צייטליך, אויפשטיין פרי, לויפן אין מקוה, געלערנט פארן דאווענען, געמאכט התבודדות בקביעות אן קיין חכמות, כ'האב געלערנט מיט פרייד און געקענט די בחינות דאס אלעס האט זיך עטליכע טעג אפגעשטעלט און אזוי ציט זיך מיר דער מצב אז כ'האב זיך ליידער צוגעוואוינט צו שטופן די צייט און פוילעצן, כמעט וואס איך לערן נישט היינט, דו זעסט מיין מצב"...

"הער מיר אויס, מיין טייערער חבר מאירקע,

טייערע קינדער, בעז"ה קומענדיגע וואך הייבן מיר אן דעם ספר סיפורי מעשיות משנים קדמוניות, איר זענט אלע געלאדנט צו זיך באנייען און זיך מיטכאפן אויפן באן וואס וועט אונז פירן צום רעכטן תכלית, זוכה צו זיין צו ווערן אמת'ע ערליכע אידן ווי דער רצון השם איז.

מיט ווינטשן אייך הצלחה אויף-דרי רייזע...

קום מיין פריינד, וועק זיך אויף!

שטייט שוין אריבער צוויי חדשים די חבורות פון די בחורים, ווען יעדן ליל שישי זינגט מען אינאיינעם נגוני התעוררות און דבקות צום באשעפער. דערנאך ווערט געהערט א חזק-שמועס פון איינער פון די בחורים, ס'איז ממש מעין עולם הבא. איך האב אבער טרויעריג אז איך זע דיר נישט צווישן זיי. אלע חברים און איך ווילן זייער דו זאלסט זיין

המשרד אויף זייט 10

דער חדר שעורים

פון שיעור ב' איז געווארן אויסגעליידיגט, געבליבן איז נאר לעזער און מאירקע. לעזער ענדיגט צו שרייבן די מפרשים וואס מען האט גארואס אויסגעשמועסט. ווידעראום מאירקע הייבט אויף

זיין קאפ פון א קורצע דרימל און באמערקט אז זיינע חברים זיצן שוין אין חדר אוכל. "וואס מאכסטו מיין טייערער חבר מאירקע?" פֿרעגט לעזער. "דו ווייסט אז איך בין פֿרייליך און טרויעריג? ניין-ניין-ניין, כ'בין נישט באַמט טרויעריג כ'נאר געוואלט זאלסט פארשטיין מייע געפילן פון הארץ. עס פֿריידט מיר אז עס

מעמד סיום סיפורי מעשיות לילדי ברסלב חול המועד פסח, באולם אוהל פיגא, בית שמש

